

trepattede Ko, der skulde prakkes Befolkningen paa, siden det skulde indledes med Gudstjeneste. Tidligere var det de Konervative, der havde Eneret paa Gud, nu indrømmer de, at de er distanceret af Venstre.

Med Hensyn til Militærordningen er Forliget i Anmarch, Overenskomsten kan komme. Den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at han troede, at Venstre ogsaa fremtidig vilde gaa en glørværdig Udvikling i Møde. Lige saa lidt som der er Begejstring for de Militærforslag, der er paa Dagsordenen, er der ude i Befolkningen Begejstring for Venstres Politik, naar man sammenligner det, der blev lovet for to Aar siden, med det, der er sket. Det gælder ikke blot Finansministeren, men Ministerrækken igennem. For to Aar siden angreb man den radikale Regering og sagde, at man vilde slaa ind paa nye Veje. I Dag vogter man sig vel for at pege paa disse Udtalelser. Saavel Finansministeren som Trafikministeren og de andre Ministre mente den Gang, at de ganske anderledes kunde træffe Dispositioner. Vi Socialdemokrater har kun Grund til at være tilfredse med den Udvikling, der er foregaaet. Da Venstre stod paa Magtens højeste Tinde i 1903, efter Systemskiftet, havde Venstre 50 pCt. af samtlige afgivne Stemmer ved Rigsdagsvalget; Socialdemokratiet mønstrede godt 20 pCt. Da var de Moderate ikke medregnet i de 50 pCt. De er kommet til senere, men de Radikale er gaaet fra, saa Forholdet er for saa vidt det samme. Ved sidste Valg naaede Socialdemokratiet Venstre paa 20 000 Stemmer nær. I Løbet af 5 Maaneder forringede Venstre Forskellen mellem dem og os med 28 000 Stemmer, fra 50 000 til 22 000. I Dag maa Venstre sikkert have Forstaaelsen af, at det ikke længere er Danmarks største politiske Parti. Venstre er paa Vandring nedefter til de 20 pCt., som vi stod paa i 1903. Vi har passeret det paa Vej opefter til de 50 pCt. Saaledes ser det ud med Venstre, der stadig roser sig af forøget Tilslutning i Befolkningen. Vi har passeret det, der vil komme en Standsning, en Tilbagemarch; naar de saa klumper sig sammen med det konservative Folkeparti, vil de tilsyneladende faa en lille Opblussen, men den vil kun være forbigaaende. Det konservative Venstre, eller hvad det nye Partinavn vil blive, vil ingen Sinde mere komme til Styret, fordi de har vist, at det, de kæmpede for som Oppositionsparti, glemte de, da de kom til Styret. Den Dag, det lykkes her i Danmark at sætte Konservatismen og Militæret fra Styret, da det gaar her som i

andre Lande, at Militæret og Konservatismen mister Indflydelse, har vort Land Betingelser for en god, sund og lykkelig Udvikling. Der er ikke mange Lande, der har bedre Udviklingsmuligheder end Danmark, naar vi blot sætter dem fra Styret, der ogsaa i andre Lande ødelægger Forholdene.

En Del af de Undskyldninger, som den ærede Ordfører for Venstre kom med, for det, der er passeret siden 1920, kan vi tage fuldkommen gode, thi det er rigtigt, at der var mange Ting, der skulde bruges Penge til. Disse Undskyldninger vilde der ikke have været det mindste at bemærke til, hvis man ikke i 1920 havde ført en saadan Opposition mod den radikale Regering, som man gjorde. Hvis den højtærede Finansminister, der har maattet optage to Statslaan siden 1920, læser sine Udtalelser fra 1919 igennem, vil han forstaa, at i Dag bliver Stillingen værre for ham, end om han i 1919 havde erkendt, at der fra 1914—20 ikke var fuldkommen ordinære Forhold her i Danmark.

Jeg vil endnu en Gang opfordre Venstres Ordfører til at virke for, at vi hurtigst muligt her i Danmark kan faa at se, hvorledes Stillingen er, hvor Flertallet ligger. Har Venstre og de Konservative Flertallet, bør de fortsætte og gennemføre Militærordningen, men er de i Mindretal, forekommer det mig, at de bør vige, saa vi kan komme ind i en mere frugtbringende og heldbringende Udvikling end den, som kendetegner de to Aar, hvori Venstre har været ved Styret.

Pitzner: Venstre og de Konservative kan kun være Oppositionen taknemmelig for al den venlig Omsorg — kærlige Omsorg havde jeg nær sagt —, den nærer for de to Partier. Alle deres Advarsler om, hvorledes det vil gaa os, viser, hvor varmt de i Virkeligheden føler for os. Hvis man var noget i Tvivl angaaende det Samarbejde mellem Venstre og de Konservative, som er fremgaaet af Valget i 1920, vil man straks faa sin Tvivl fjernet ved at høre den Maade, hvorpaa de to store Oppositionspartier gaar frem mod Konservative og Venstre skiftevis. Den ene Dag eller fra det ene Partis Side haanes Venstre, fordi de egentlig talt ikke tør noget som helst andet end, hvad de Konservative vil, de har ikke noget som helst at skulle have sagt selv, de har blot at lystre de Konservative, og kun ved de Konservatives Naade er de til; og den anden Dag, eventuelt fra det samme Parti eller fra det andet Oppositionspartis Side, haanes de Konservative, fordi de kun